

بررسی مفهوم حس تعلق مکانی در خانه‌های ایرانی

محمدحسین عابدی^۱، سیده فاطمه عباسی^۲

۱- دانشجوی دوره دکتری معماری، abedi.mohamadhosein@gmail.com

۲- دانشجوی دوره کارشناسی ارشد معماری، tandis.1227@gmail.com

چکیده

معماری گذشته ایران مانند دیگر هنرها و دانش‌ها، بهترین خود در مکان و زمان خود بوده که بسیاری از ویژگی‌های آن در شهرسازی و معماری امروزه ما دیگر نقشی ندارد. در مقاله حاضر با بررسی ویژگی معماری گذشته ایران، سعی می‌شود دلیل فقدان رنگ تعلق را در معماری امروزه جامعه کشورمان را بررسی شود. برای این منظور نمونه‌هایی از خانه‌های سنتی دارای سکنه شهر شیراز به صورت میدانی بررسی می‌شود و نظرات ساکنین آن‌ها با استفاده از پرسش‌نامه‌هایی که حول حس تعلق طراحی شده‌اند جمع‌آوری شده و با استفاده از نرم‌افزار (SPSS) مورد تحلیل قرار گرفت. بررسی‌های انجام شده نمایانگر این بود که خانه‌های گذشته ما در کالبد و عناصر کالبدی، در دو خصلت فرم و اندازه که در عناصر مختلفی مانند حیاط، ایوان، سردر، نورگیر و فرم در و پنجره وجود دارند و نیز در عناصر تزئینات که در عناصری مانند تزئینات حیاط‌ها، نماها و فضاهای داخلی نمود زیادی دارند. در نهایت نتیجه به دست آمده حاکی از این است که اگر در مسکن جدید از خانه‌های سنتی الگوبرداری مناسب صورت گیرد، می‌توان حس تعلق را در ساکنین این خانه‌ها افزود.

کلمات کلیدی: حس تعلق به مکان، تعلق کالبدی، خانه‌های سنتی